

СВІТЛИЦЯ

ДОДАТОК ДО ГАЗЕТИ "НОВИНИ АКАДЕМІСТІВ"

№2 2004 (6)

для студентів ДОНДАБА

Вельмишановне студентство!

2004 рік проголошено Донецькою облдержадміністрацією Роком духовності і Роком творчої молоді. Наша українська земля багата на таланти, і ми швидко виявили серед вас творчих особистостей, які пишуть вірші, малюють, співають, танцюють, фотографують тощо. Разом із Радою студентського самоврядування НМЦ "Світлиця" готує до друку збірку "Наші таланти". Сьогодні нам хочеться познайомити вас із декількома молодими поетами та їх творами.

Здається краще мови я не знаю...

Чарівні українські небокраї:
Куди не глянь - сади, гаї, луки.
Здається, кращого шляху немає,
Ніж той, що в Україну нас веде.
Чарівні українські небокраї:
Тут вирости Шевченко і Франко
Здається, краще попередників немає,
Ніж ті, що сіяли нам волю і добро.
Чарівні українські небокраї:
Тут мова ніжна, мелодійна і лунка.
Здається, краще мови я не знаю,
Ніж та, що в сиву давнину пірна.
Чарівні українські небокраї:
Тут люди щедрі, горді, вольові.
Здається, кращого народу я не знаю,
Ніж лицарі - українські козаки.
Чарівні українські небокраї:
Земля плодюча тут, багата і пухка.
Здається, кращої землі немає,
Ніж та, що пам'ять предків зберегла.
Чарівні українські небокраї:
Тут наші звичаї, пісні, душа жива.
Здається, кращої країни не буває,
Ніж наша славна Україна молода.

Гр. ПЦБ-576 Северіна Л.

Страждаю, бо кохаю

Я не знаю, куди поспішаю,
Може, бігати дуже люблю,
Тільки зранку, коли прокидаюсь,
Ні хвилиною не зупиняюсь.
Я живучий струмок твоїх мрій

І чекаю завжди твоїх дій:
На дорозі, в душі, на роботі
Я завжди поспішаю в польоті!
Я любові хочу безмежної,
Я кохати жадаю тебе,
Але стала давно обережною,
Коли зрадив ти серце моє.
Коли стало все сонечко блідим,
Коли стало рожевим воно,
Коли зникло і зовсім із виду-
От тоді й розлюбила його...
Я не хочу кохання, не хочу.
Я не хочу страждати завжди.
Краще буду я вчитись до ночі,
Щоб не бачити очі твої!
Не кохай мене! Прошу, благаю,
Не цілуй мої очі сумні!
Та й не пести ти губи червоні,
Бо вже стали вони не твої!
Стала зовсім я не такою,
Стала зовсім чужою тобі.
І, як бачеш, стала ЖИВОЮ,
І далекою стала тобі...
Ти не пишеш, не дзвониш, не мрієш,
Ти мене загубив в чужині.
А коли й прилетиш ти до мене,
То скажу тобі твердеє Ні!

Гр. Ар-25а Чайнина І.

Альбатрос і Пінгвін

- Літи зі мною, пан пінгвін, -
Кричав із неба альбатрос.
- Пірнай зі мною, цар вершин, -
Гукав пінгвін в густий мороз.

- Не можу я, не вмю я,
І холод, вірно, у воді.
Моя стихія - не моря,
Моє - це вітер у трубі.
- Ну, що ж? Те саме відповім.
Мій дім - це лід, вода, сніга,
І річ тут зовсім не у тім,
Літати що не можу я.
Що від народження дано -
Тим насолоджуйся щодня.
Творця Небесного зерно
Нести повинен крізь життя.

Загублена роза

В'яне загублена роза,
Неначе червона зоря,
Думи, поезія, проза -
Для мене це - справжнє життя.

Матері

Силу всю, любов і ласку
Матері віддали нам.
Кажуть: "Діточки, будь ласка,
Все беріть, я ще додам".

Гр. ВВ-35а Коротких Ю.

Лютий ворог

Метіль мете, надворі завірюха,
А в теплім домі затишно усім.
Малі онуки навколо бабусі
Чекають розповіді про бої.
Їм всім цікаво, весело. Не знали
Вони страждань, не бачили війну,
Не бачили, як лютими ночами
Вели солдати з німцем боротьбу.
Не знали і не відчували болю,
Страх за життя не обіймав серця,
Вони ніколи і нікого не вбивали,
Червоною від крові не була рука.
Стара ж бабуся знала все те горе:
Була на фронті, бачила бої,
Та і тепер луна той нескінченний гомін,

Луна в старому серці і душі!
Ніколи вже ні крики, ані стогін,
Ні біль, ні кров, ні сором, ані лють,
Ані вогонь рушниць, гарматні громи
Із пам'яті бабусі не підуть.
Вона сидить, а діти все чекають.
Подумала і мовила стара:
"Як добре, рідні, що батьки не знають
Тепер війни. Щасливе в вас життя.
Війна страшна, війна погана, дітки,
Бажаю щиро вам не бачити її,
Бажаю жити мирно довгі віки,
Не знати болю та жахів отих".
Так мовила бабуся, а дрібненькі сльози
З сумних очей струмочками текли,
Бо знову, знову й знову повз поспішні роки
Вона страждала через спогади лихі.
Онуки більш нічого не питали,
Тихенько піднялися і пішли,
Та того дня велику істину пізнали:
Війна - то смерть, то ворог їх страшний!

Гр. ТГВ-36 Рудакова □.

СЛГ

Він пахне зимою,
Морозом і кригой.
Біжить від весни він
Поривчастим бігом.
Він кличе сніги,
Град, морозів клинки:
- Ходімо, ходімо!
Пройшли наші дні!
Весні відчиняє
Ворота Природа:
- До нового сніжного
Зимнього ходу!

Гр. Ар-25а Шумицька □.

Коли розправиш крила-руки
І полетиш у височінь,
Почуєш мрії - пісні звуки,
То серце тягне в далечінь.

А серце вітер взяв з собою,
Поніс в омріяні світи,
Де ти зустрінешся з любов'ю
В палаці дивної краси.
Свій острах, думки полохливі,
Що все закінчиться ось-ось,
Згаси, мов іскри мерехтливі,
Щоб серце вище піднялось.
Неначе чарівна хмарина,
Тебе огорнуть почуття,
Що ти вже наче й не людина,
А в першім зльоті орлена.

Гр. Ар-25в Еременко В.

Відблиск ночі

Білою плямою місяць з'явився.
Світ.
Темнії хмари випереджав він
Тисячі літ.
На фоні неба тепер він світить
В блакить.
Зірки з'являються, наче сніжинки,
Місяць тремтить.
Задумана, дивна, незрозуміла?
Да.
І пошепки чути тихі слова:
Я не сама.
Вітер лагідних слів не сказав
Десь.
Тільки самотність лиш відігнав
Геть.
Місяць, кохання дивні такі
Для нас.
Мрія моя - не для порожніх
Вас.
Снігова далина таємнича -
Там.
Почуєш вночі: "Буду з нею.
Сам."
Ніби відблиски зоряні, я і ти -
Далечінь.
Як промінь теплий, в ніч новорічну -
Прилинь!

Викладач кафедри прикладної
лінгвістики та етнології Новикова Ю.М.

Запрошуємо усіх молодих поетів, письменників і художників-графіків до нашої збірки, а композиторам пропонуємо покласти один із надрукованих у газеті віршів на музику. Це є конкурс! На переможців чекають призи. За довідками звертатися до Ю.М.Новикової (III корп., к. 376).

СВІТЛІЦЯ
ДОДАТОК ДО ГАЗЕТИ "НОВИНА ЯКЛІВЩИНА"

Редакція газети: кафедра прикладної лінгвістики та етнології, тел. 2-50. Поштова скринька: кім. № 376.

Друкується на підставі рішення Вченої ради. Протокол №5 від 27.01.2003 р.

Головний редактор: Намакштанська І.Є., завідувач кафедри прикладної лінгвістики та етнології, тел. 2-50.

Відповідальний за випуск: Намакштанська І.Є. За достовірність інформації відповідає автор. Тираж 150 прим.